

Előfizetési árak
 Egyszerre 4 frt, felelve 2 frt,
 negyedévi 1 frt.
 Egyes szám ára 8 kr
 Hirdetések mérsékelt árak szerint.

A lap megjelenik minden ocs
 törtétkön.
 Felelős szerkesztő:
BRANKOVICS GYÖRGY.

KÖZÉRDEK

Szerkesztőség: Deák-u. 8.
 bova a lap szellemi részét illető
 közlemények küldendők.
 Kéziratok vissza nem adódnak.

Kiadóhivatal: Árpád-ut. 20.
 bova a lap anyagi részét illető közle-
 menyek es előfizetési pénzek küldendők
 Kiadótulajdonos:
FUCHS ANTAL.

PESTMEGYE SZABADELVÜ KÖZÖNSÉGÉNEK HETILAPJA.

Az ujpesti járásbiróság.

Lapunk zárta előtt illetékes helyről
 kapjuk a hírt, hogy az ujpesti járás-
 bíróság felállítására vonatkozó igaz-
 ságügyminiszteri rendelet, a Mező-
 Bánsági járásbiróság feloszlására vo-
 natkozó rendelettel együtt, még e hét
 folyamán közzé fog a hivatalos lapban
 tétetni.

Az igazságügyminiszter rendelete
 az ujpesti járásbiróságot 1900-ik év
 januárius hó 1-én lépteti életbe. Ez ör-
 vendetes s községünkre nézve nagy fon-
 tosságu hírt lapunk jövő számában
 fogjuk részletesebben méltatni.

Rémképek.

Ujpest, július hó 26-án.

Vannak emberek, akik erdőbe jutva,
 még éjjel is tapogatódzás s körültekintés
 nélkül futnak előre.

Ezek rendszeren vagy a lábukat törik,
 vagy a fejüket zuzzák be s midőn a bal-
 eset rajtuk már megesezt, akkor is nem
 önmagukat, hanem az erdőt szidják.

Aki ezektől kér az erdő felől felvilá-
 gosítást, az bizonyára vagy hasonló
 sorsra jut, vagy tévuttra kerül.

Sajnos, de névszerint kimutathatnók,
 és tényekkel bebizonyíthatnók, hogy
 nálunk, a községünkben letelepedő in-
 telligens elemek kilencz tizedrésze tév-
 utra engedi magát vezettetni azok által,
 akik az erdőt nappal nem is látták,
 szépségét nem ismerik, csak megszabott
 lábszárakat vagy fejüket fájlalják, mert
 hát bizony nagy erdő a társadalmi s a
 községi élet, s aki ebbe hibás térképpel
 belerohan, az minden perczen beleüt-
 közik vagy belepottyan valamibe s düh-
 hében aztán szidja a bírót, a szolgabi-
 rót, az alispánt, a minisztert, ha tehetné,
 baltával vágná ki az erdő legszebb fáit,
 a község, a társadalom vezetőit s mert
 nem teheti, hát rájuk fogja, hogy klik-
 ket képeznek, hogy az anyagi haszonért,
 az erkölcsi töke kedvéért, jobb meggyő-
 ződésük ellenére eszközzé válnak, s a
 a polgárság igazait elnyomják.

Nesze nektek Illek Vincze, Mády
 Lajos, dr. Hédervári Soma, dr. Kis Sán-
 dor, Friedmann Ármin, dr. Lichtmann,
 dr. Seligmann, Szönyi Richárd és ti
mindnyájan, akik évtizedek óta fára-
 doztok a község fejlesztésén, kik szive-
 sen áldoztatok a közjó érdekében időt,
 tehetséget s ha kellett, vagyont is; ti
 mindnyájan csak csinált nagyságok vagy-
 tok: Ujpest községe sokkal többet kö-
 szönhet egy Schvanyáknak, egy Sche-
 gerinneknak, egy Moraveseeknek és Klikár-
 nak, egy Sticznek és Fipeknek, mint
 nektek; Ujpest községe sokkal többet
 várhat egy Andráczytól, Brahacsektől,
 Oravecz Andrásnéától, Stehr Vilmosnéától,
 egy Spiesz Sebestyéntől és Tintula Mi-

hálytól és a többioktól, akik a népgyü-
 lést rendezték és összehívták. Ezek Uj-
 pestnek a nagy emberei, a község szel-
 lemi és anyagi tőkét ezek képviselik és
 nem ti. Térjetekek előlök, adjátok nekik
 a képviselői mandátumot, ők nem fognak
 tágabb értelemben vett klikket alkotni,
 ökegészen más irányban fognak működni.

Nesze nektek Winternitz Gyula, Gerő
 Zsigmond, Ladányi Zsigmond, Dória,
 Latisz, Erős, Barth és ti *mindnyájan*
 kik az előljárást képezték, s kik
 sokszor a saját ügyeiteket s a saját üz-
 leteiket hanyagoljátok el, csak hogy an-
 nak a bizalomnak, amelylyel polgártár-
 saitok megtisztelték s amelyet maga-
 tokra vállaltatok, megfelelhesetek: nek-
 tek a jegyzőn kívül nincs más istenetek.
 Ujpest községe sokkal többet kö-
 szönhet egy Mauks Jánosnak, egy Lis-
 znyai Szabó Jenőnek, egy Dorosz Mihály-
 nak, egy Unger Krisztiánnak, mint nek-
 tek! Ujpest községe sokkal többet vár-
 hat egy idősb Szalay Istvántól, egy Glatz
 Károlytól, egy Kohn és Langfelder Si-
 montól, egy Szedlak Jakabtól, Kaula
 utódjaitól és a népgyüléseken tiltakozó
 2000-től, mint tőletek. Ezek igaz barát-
 jai az adófizető polgároknak, ezek önzet-
 lenül s napidíjak nélkül készek szol-
 gálni a községet! Térjetekek ki előlök,
 engedjétek át nekik az esküdti méltósá-
 got, ők nem fognak szorosabb értelemben
 vett klikket képezni, ők semmiféle
 ezimen sem fognak a községi ügyekből
 anyagi hasznot huzni, mert ők nem vá-
 gyódnak sem vagyon, sem tekintély után!

S ami fő, — ezek rögtön beleépíté-
 nek s belevakolnák az új községhezába
 a községi jegyzőnek a hatalmát!

Ezzel a jegyzői hatalommal éppen
 ugy vagyunk, mint azzal a bizonyos
 100.000 forinttal. Maga a jegyző tud
 róla a legkevesebbet.

Aki részt vett néhányszor az elől-
 járási üléseken: az tudni fogja, hogy
 azok az esküdték nemesak hogy tuskén,
 árkon-bokron keresztül nem követik azt
 a jegyzőt, hanem ellenkezőleg, nagyon is
 sokszor érvényesítik a külön vélemé-
 nyüket s nagyon is sokszor opponálnak
 az előljárásnak. Hogy aztán az olyan
 kérdéseknél, amelyeket az előljárási
 üléseken magukéva tettek, a képviselő-
 testület közgyülésein is az előljárássá-
 gal szavaznak: ez nagyon természetes
 dolog, ez kötelessége is nemesak az es-
 küdtéknek, hanem minden tisztességes
 embernek.

Nincsen itt hatalmas, nincsen itt el-
 bizakodott, — de van egy közigazgatási
 ügyekben kitünően jártas, eszes jegyző,
 akire pedig Ujpestnek sokkal nagyobb
 szüksége van, mint tiz más községnek,
 mert itt nagyon nagy azok száma, kik
 a görbe törekvést egyenes törekvésnek
 szeretnék minősíteni.

Nincsen itt se szorosabb, se tágabb
 értelemben vett klikk, de vannak fér-
 fiak, akiknek anyagi és szellemi vesz-
 teni valójuk van s ezt nem akarják
 kockáztatni, nem akarják s nem is fog-
 ják közprédául odadobni, hanem meg
 fogják ép ugy, mint a község érdekeit,
 a község javait, a demagógiától védeni.

Mindezt igen jól tudja mindenki, aki
 nem azoktól kér tájékozást, akik éjjel
 futkároznak az erdőben!

Tessék mindenkinek világos nappal
 és a saját szemével megnézni az erdőt
 s rögtön látni fogja, hogy azok a klikkek,
 erős befolyás alatt álló esküdték, kép-
 viselők s vezérférfiak, — az az infor-
 máló bucsujárás, az a kötélnek álló
 alispán és miniszter, mind csak az erdő-
 ben megsebesült ember dühének avagy
 seblázának a rémképe.

Rémképekkel pedig csak rombolni
 lehet, de alkotni nem. ▽

Zászló-avatás.

Az ujpesti »Nándor« nevű betegsegélyző
 s temetkezési egyesület f. hó 23-án avafia fel-
 ünnepélyesen gyönyörű egyleti zászlaját a
 róm. kath. templom előtti téren.

Az egyesület helyiségei, a Gersabeck-féle
 Lőrincz-utcai vendéglőben, már reggeli 9
 órakor zsufolya valának az egylet tagjaival
 s a vendég-egyesületekkel, melyek zászlóik alatt
 vonultak ki a társ-egyesület ünnepélyének az
 emelésére.

A zászlóanya, özvegy *Schönichen* Teréz
 urnó d. e. 10 órakor érkezett meg dr. *Hédervári*
 Soma kiseretében egy szép negyes fogat-
 ton s viharos éjjennel fogadtatott, az egyesület
 helyiségeben pedig 100 fehérbe öltözött le-
 ányka élén, az egyesület elnöke *Kilián Gábor*
 és Mariska üdvözölte őt, aki néhány percnyi
 pihenés után, ismét kocsióra ült, mert a Rákó-
 czy-induló hangjai az utcáról a menet indu-
 lását jeleztek.

A menet, melyet *Schober* főparancsnok
 vezényelte alatt tűzoltóink nyitottak meg,
 nagy és hosszú sorban vonult az Attila-
 utcán, Árpád-uton, a Kemény-Gusztáv-ut-
 czán a templom-terre, ahol már a nemzeti
 zászlókkal s galyakkal díszített emelvény
 körül temérdek nép várakozott egy kissé tü-
 relmetlenül, mert bizony delfelé járt az idő,
 midőn a zászlóanya kíséretével együtt helyet
 foglalt az emelvényen s a felavatandó zászló
 az »Ujpesti Dalkör« által elénekelt, »Szózat«
 hangjainál kibontatott.

Ekkor a »Nándor« egyesület elnöke *Kilián*
 üdvözölte a közönséget s az ünnepi beszéd
 elmondására felelt lapunk felelős szerkesz-
 tőjét *Brankovics* György urat, aki a következő
 szavakban méltatta az ünnepélyt s a »Nándor«
 egyesület fontosságát:

Tisztelt ünneplő közönség!

Az ember élete — ha szabad egy merész
 hasonlaltal élnem — egy-két oszlopon nyugvó
szivárványhíd, melyet azért alkotott meg a
 Teremtő, hogy a szellem és az anyag egymás-
 sal érintkezhesenek.

Hogy ez érintkezés, — melynek az eszme-
 megtestesítése s a test eszményítése a célja
 — nem mindig szívelyes és barátságos, sőt a
 legtöbbször viszályokkal s erős küzdelmekkel
 jár; hogy e küzdelmek és viszályok alatt leg-
 többet szenved a két hatalmas ellenfél érint-
 kezési talaja: a híd, vagyis az ember élete,
 azt nekem Önök előtt, kik a lét harcát min-
 deonap megvívják, bizonyítgatni szükségtelen;

abban, aki a társadalmi osztályok a családok és az egyének életének történetét részletesen ismeri: egy pillanatra sem fog kételkedni.

Az Örökkevelőságon kívül azonban semmi sem tart örökké s így igen természetes, az a szívárványhid, az ember élete is mulandó; a ruganyossága s az ellenállási képessége ennek is csak addig terjed, amíg az a két oszlop szilárdan áll, amíg a szívárványhid feszerejét összetartja.

S vajjon mi lehet az ember életében az a két oszlop?

A születés és a halál!

Mind a kettőnek az anyaföld kebelében nyugszik az alapja; mind a kettőnek a Teremtő határozza meg a percét, az első és utolsó percet; mindkettőnél a Szeretet és a Jóság végzi a legnehezebb de legszebb munkát, a fenntartás, a gondozás, az ápolás, a nemesítés és fökélesbítés edes munkáját.

Hogy melyik Szeretet és melyik Jóság nagyobb, az-e, amelyik a bölcsőnkkel örömtől ragyogó arcza áll, avagy az, amely könnyes szemekkel körágyunk fölé hajolva, aggodalomteltjesen nezi hervadásunk, remegve követi figyelmével az egészség és a betegség viadalát s bánatos szívvel zárja le szemünk pilláit, azt nem tudom; de hogy betegségeink s elhalásunk pillanataiban nagyobb szükségünk van a Szeretetre és a Jóságra, hogy a sínlódó ember mosolyában, a haldokló ember utolsó tekintetében több és bensőbb a hála mint a csesemő első pillantásában, első mosolyában: arról meg vagyok győződve, azt tudom, mert láttam.

A Szeretettel, a Jóságnak ezen nagyobb szükségességében rejlik a »Nandor« betegsegélyező és temetkezési egyesületnek a létjoga, a fontossága s működésének áldása és magasztossága.

Oh az embert sokkal könnyebb támogatni akkor, amidőn jó maga is a saját lábán igényeszkiz járni, mint akkor, amidőn nemcsak az aczélizmok, hanem a vasakat is elgyöngült és elpusztult.

Az emberhez sokkal könnyebb társul szegődni akkor, amidőn segítségre nincs szüksége, mint akkor, amidőn adni már nem adhat, de kérni meg ker.

A bölcsőt mindenki szívesebben nézi meg, mint a beteg-ágyat, avagy a koporsót!

És ha e szavad, ha a mai kor valamelyik humanus intézménye előtt kalapot kell az utódoknak emelniök: akkor bizonyára a betegsegélyező s temetkezési egyesület az, amelynek e megtiszteltetést már tisztán emberbaráti szempontokból is méltán megerdemlik.

Ezen kiváon emberi, felebaráti szempontok lebegtek azon férfiak előtt is, akik 1869-ben, a mai »Nandor« nevet viselő betegsegélyező s temetkezési egyesület megalakították s akik között legbuzgóbban fáradozott az egyesületnek első elnöke *Emmerling Ferenc*.

Emmerling Ferenc ugyanis akkor, amidőn a politikai célokat követő »Általános munkás egyesület« feloszlott, 50 társával együtt átvette ugyan megőrzendő örökségként az »Általános munkás egyesület« vörös zászlóját, de az egyesülésnek és a társulásnak más irányt adott s politika helyett a humanizmust, embergyűlölet helyett az emberszeretetet, a beteg munkások segélyezését, az elhalt munkások tisztességese eltemetését tűzte ki céljául.

Igy született meg 1869-ben 50 taggal a »Ferdinánd« betegsegélyező s temetkezési egyesület, amelybe 1871-ben beleolvadtak a »Fiume« hajógyár munkásai és 1872-ben az asztalos segédek egyesületének a tagjai, úgy, hogy 1873-ik évben már 245 tagja volt az egyesületnek; 1882-ben már az elhalt tagok árvaainak a segélyezését is kitűzhetette céljául; 1883-ban pedig gyászszászlojának a felszentelését is megünnepelhette, amely alkalommal a zászlóanyai tisztiséget szintén *Schönichen Teréz* urnó viselte, aki nemcsak zászlóanyja, hanem védő angyala is volt mindenkor az egyesületnek s azt nemcsak erkölcsileg, hanem anyagilag is támogatta. Az egyesület így évről évre izmosodva nemcsak a jötekonyság, hanem a hazafiság terén is oly dicséretes tevékenységet fejtett ki, hogy 1894. augusztus hó 19-én már büszkén ünnepelhette meg 25 éves fennállásának az évfordulóját, ma felavatandó egyesületi zászlójának színe előtt pedig bátran elmondhatja: »multamban ninesen árny, jövőmben bízom én!«

Igen, az az egyesület, amelyet 1869-ben külföldről ideszármazott s idegen ajku férfiak

alakítottak, amely azonban 1876-ban jegyzőkönyveit már magyarul vezette s 1891 meg a nevet is »Ferdinándról« »Nandorra« magyarosította; az az egyesület amely kiköveteli a maga részét nemzeti és társadalmi ünnepeiktől, amely ott gyászolt velünk Deák Ferencz, Kossuth Lajos ravatalánál, ott sirt velünk Erzsébet királyné gyászünnepélyén; az az egyesület, amely a jötekonyságot nemcsak a saját kebelén belül, hanem azon kívül is gyakorolja, amely nemcsak a saját szegényeit, betegeit és árvaít istápolja, hanem szívesen áldozott azokon az oltárokon is, amelyeket a felebaráti szeretet a budai felhőszakadás, a szegedi árvíz, Árva megye insége idejében s nálunk a népkönyha számára állított fel; az az egyesület, már szívünknek magzatja, az az egyesület már nemzetünk sarja, az az egyesület bátran bizhat a jövőjében, mert ez a felavatott és megáldott zászló fenn fogja hirdetni, hogy a hazaszeretet és a jötekonyság talajából emelkedett ki, s oly mélyen agaznak le a szívbe a gyökerei, hogy onnan még a hálátlanság s a csalódás sem tephetik ki.

Hogy a »Nandor« egyesületnek a multban és a saját kebelében kifejtett jötekonysága, milyen biztos zálogot képezi a jövőjének: arról tanuskodjanak a következő adatok:

A »Nandor« egyesület fennállása óta betegsegélyezésekre: 31,819 frtot, temetési jutalekokra: 18,529 frtot, orvosi díjak, fizetések és segélyezésekre: 14,520 frtot, az egyesületi tagok árvaainak a felrubázására s iskolakönyvekkel való ellátására 3,237 frtot és így összesen 68,106 frt 77 krt adott ki.

Mennyi szegénynek és betegnek, mennyi özvegynek és árvaanak a hála könnye öntözte a szeretetnek és a jóságnak azt a kezét, amelyet a »Nandor« egyesület nyújtott feléjük?!

Mennyi áldás előzte meg ezt a ma felavatott és megáldott zászlót idáig az Ur egyházaiig?!

Lehet-e ennek a zászlónak a jövőjében, a diadalában kételkedni? Nem!

Ez a zászló diadalmaskodik meg a halál fölött, is mert megédesíti jötekonyságával és szeretetével a haldokló perceit!

Büszke lehetsz zászlóanyai tisztrede nemcsak szívű asszony, akinek én, eddigi jóságért, az egyesület nevében köszönetet rebegeve, nem mondhatok mást, mint amit a költő mondott:

»Ember-társaidnak örömhöz, vészben és vizsályban velők oztozó; légy kicsiny körödnék jövőben is angyala s kis köröd legyen neked a meny és az üdvnek hajnala.«

Büszken emelhetik fejük fölé a »Nandor« egyesület mostani vezetői, elnökei, tisztviselői és tagjai is ezt a zászlót mert ez a lobogó fényes tanubizonyoságot tesz arról, hogy emberi, polgári és hazafias kötelességeiknek eleget tettek; mert ez a lobogó biztos záloga annak, hogy a kötelességszeret a jövőben sem fog megiazulni.

Te pedig megáldott zászló, lebegj magasan s hirdesd hangosan, hogy a »Nandor« egyesület tagjai az emberbaráti szeretetnek a bajnokai, a polgári becsületnek a vebastyái s a hazának és a királynak rendületlen hivei!

Az Ég áldása, a Szeretet hatalma s a Jóság kegyessége, eltesse, gyarapítsa, támogassa és vezesse a »Nandor« egyesület e zászló alatt a jövőben is!

* * *

Az eljenzessel kísért ünnepi beszéd után Kiss Oszkár a magyarul még nem érő egyesületi tagok kedvéért német nyelven is tartott egy rövid beszédet, melynek elhangzása után *Midy Lajos* református s *Geduly Lajos* evangélikus lelkész a zászlót ünnepélyesen megáldván, az »Ujpesti Dalkör« a »Hymnus«-t énekelte el, mire a zászló-szegek beverése következett.

Az első szöveget a zászlóanyja, a másodikat a római kath. egyháztanács nevében annak elnöke *Dezso Lajos* s utána a többi jelentkezők vertek be.

Az immár felavatott és megáldott zászlót ezután a zene hangjai mellett az egyesület a Colosseumba kísérték, ahol delután a zászló-szegek beverését folytatták.

Általános feltűnést keltett s nem a legkellemesebb megjegyzésekre szolgáltatott alkalmat, hogy a római katolikus egyház részéről, daczara annak, hogy a plebánia hivatal erre ideje korán felkeretett, senkisémet jelent meg e humanus egyesület zászlójának a megáldására.

H I R E K.

— **A római katolikus egyház gyásza.** Schusztér Kostantin az áldozatkeszsegeről és egyszerű takarekos életmódjáról híres váci püspök f. é. július hó 23-án életének 82-ik, áldozárságának 59-ik, püspökségének 22-ik, váci püspökségének 13-ik évében végelgyengülésben jobblétre szenderült. Hült tetemei f. hó 26-án helyeztetek a váci szekes egyházban örök nyugalomra. A nagy halottban a róm. kath. egyház kiváló apostolat, a haza és a trón törhetetlen híve, a tudományos- és nevelő-intézetek páratlanul bőkezű mecenásukat gyászolják. Egy milliónál többet áldozott közcelokra amíg élt s hagyatéka négyszázezer forintba rúg s ez összegnek is a legnagyobb részét humanus és tudományos intézetekre hagyta végrendeletileg.

— **Pestmegye a Wolfner-gyár telepen.** Pestmegye közigazgatási bizottsága által a Wolfner-gyár telepenek egészségügyi szempontból való megvizsgálására kiküldött bizottság, Benitzky Lajos alispán elnökléte alatt f. hó 20-án végig nézte a gyárban a cserkereg kezeletét s megállapította, hogy a cserkereg bőrrel avagy más szerves anyaggal nem érintkezik, hogy a cserkeregéből a cersav teljesen kivonatik, a nedv pedig kisajtolatik. Az így kisajtott cserkereg egy része a gyárban tüzelési célokra felhasználatik, a másik része pedig egy a Wolfner-czég által berelt s a Baross-utczában lévő 3400 négyszögölnyi terjedelmű telekre hordatik s ott szarítás céljából elterítetik. A bizottság ezt a telket is megsemmisítette s megállapította, hogy a csernek ott szaga nincs, s hogy a felső cserkereg alatt csak mintegy 15 centnyire észlelhető a leszűödes.

Dr. Frank közegészségügyi felügyelő, a ki hosszabb idő óta megfigyeléseket tett ebben az irányban, megállapította: hogy a csernek a jelzett módon való elterítése s szarítása a szomszédos kulak vizére semmifele háttással ninesen s így az egészségre nem ártalmas, a levegőt, s a földet meg nem fertőzi. E véleményhez csatlakozott a járási s a tisztí főorvos is s így azok a bizonyos nyaralók minden alapos ok nélkül zaklatták a törvényhatóságot s a miniszteriumot.

— **A képviselőtestület közgyűlése.** A község képviselőtestületének f. hó 31-en lesz a legközelebbi közgyűlése, amelynek napirendjét a mult közgyűlésen kifűzött tárgyak és az aszfaltűgyről szóló jelentés fogja képezni.

— **Felszólamlások.** Hogy az 1900-ik évre szóló országos képviselő választók névjegyzékét kiigazító bizottság milyen lelkiismeretes és pontos munkát végzett: azt legfényesebben igazolja az a körülmény, hogy a nevjegyzékbe bevett választók ellen a kifűzött határidőben egyetlenegy felszólamlás sem adatott be, a kihagyott választók közül pedig csak kettő reklamálta a jogát.

— **Hivatal átvétel.** Scherer Gyula, az állami polgári leanyiskola igazgatója f. é. aug. hó 1-en veszi át Ujpestea igazgatói hivatalát.

— **Az ipartestület előljárósága — még mindig felebbez.** Az ujpesti ipartestület előljáróságának f. hó 20-án tartott havi ülésen a fő-zogabirónak mint elsőfoku iparhatóságnak a következő határozata olvastatott fel: »8401 kig. 99. sz. *Munka János* és társai, ujpesti ipartestületi tagok, valamint *Pohl Károly* ipartestületi titkár felebbezése, az ujpesti ipartestületi 1899 június hó 25-en tartott rendkívüli közgyűlésen hozott határozata ellen. *Határozat:* Az ujpesti ipartestületnek 1899. évi június hó 25-en tartott rendkívüli közgyűlésen hozott *azon határozatát*, mely szerint az alapszabályok 17. §-a olyképen módosittatik, hogy az ipartestületi titkár ezen túl csak három évre fog választatni — a beadott felebbezések folytan ezennel *megsemmisitem*, mert az ujpesti ipartestület alapszabályainak 17. §-ában vilagosan kimondatik, hogy a titkár állása az alapszabályoknak jóváhagyása után véglegessé válik. Tekintve pedig, hogy az alapszabályok a nm. *kereskedelmiügyi miniszter 1897 április 22-én jóváhagyattak* s tekintve, hogy *Pohl Károly* az 1898 május 31-én alapszabályok jóváhagyása után választatott meg, állása végleges, s így az alapszabályoknak 17. §-a mindaddig, míg a titkár állást *Pohl Károly* tölti be, a nevezett titkár előbb szerzett jogainak nyilvánvaló meg-

sértése nélkül meg nem változtatható. Ez okból a közgyűlés határozatát megsemmisíteni kellett. — Miről a felebbezők és az ipartestületi előljáróság azon hozzáadással értesítettnek, hogy az alapszabályoknak módosítása a közgyűlésnek jogkörebe tartozik ugyan, de ezen jogot csak mások előbb szerzett jogainak épségben tartásával gyakorolhatja, s így az alapszabályok 17. §-ának módosítását csakis a tüköri állás megürésére esetén mondhatja ki. Vác, 1899 július hó 14-én. Dr. Heider s. k. szolgabíró. E határozat tökéletesen beigazolja azon álláspont helyességét, amelyet lapunk e kérdésben kezdettől fogva elfoglalt, az ipartestület előljárósága, illetőleg elnöke és 6 előjárója még most sem nyugszik meg az igazságban s a főszolgabíró határozatát megfelelőbbé az alispánhoz a felebbezését pedig azzal indokolja, hogy a »főszolgabíró határozata az ipartestület autonóm jogainak a csönkítése!« Ha már az elnök, s az előljárósági tagok egynemelyike nincs tisztában az alapszabály, a szerzett jog, az autonómia és a felsőbb hatóságok ellenőrző és felügyelő jogának a fogalmával; az ipartestületi biztosnak kellene ügyelni arra, hogy a felsőbb hatóságok ok nélkül ne zaklatassanak, hatáskör túlepésével alaptalanul ne vádoltassanak s az ipartestület előljárósága szegénységi bizonyítványokat ne szolgáltatson ki felebbezéseik alakjában magáról.

— **Tanulmányut.** A község előljárósága f. hó 26-án tartott ülésen, Zsoldos János jegyzőt a villany- és légszuszívógatói szerződések tanulmányozására hét vidéki városba küldte ki. Zsoldos János főjegyző azonban a megbízatásnak egyéb fontos teendőinél fogva nem tehet eleget s így az előljáróság kénytelen lesz e feladatot másra ruházni.

— **A megye alispánja — az új község ház építésénél.** Benitzky Lajos alispán, a Wolfner-gyár telephelyének megtekintése után, az egész bizottsággal az István-térre ment s az új község ház építését Wolfner Tivadar országos képviselő és Zsoldos János jegyző kálauzálása mellett behatóan megvizsgálta. Ez alkalommal élénk örömeinek adott kifejezést a munka gyors haladása fölött s teljes meglepetését fejezte ki, löbbször hangsúlyozta, hogy csak teljes erővel előre! Az alispán véleménye minden esetre nagyon sokat nyom a latban, mert ő maga e tekintetben — lévén a megyének építkezési ügyekben csaknem másfelváltó szakreferense — határozottan szaktekintély. Az alispán öröme egy jelenlévő s felebbezéseket jártas képviselőtestületi tagnak, nagyon elrontotta az örömet.

— **Személyi hír.** Hevesi Vilmos adóügyi aljegyző megrongált egészségének helyreállítására 3 heti szabadságra ment.

— **Eljegyzés.** Deutsch Béla, az Ujpesti vidéki takarékpénztár zalogosztályának vezetője eljegyezte Wachslér Róza kisasszonyt, Wachslér Adolf ujbpesti háztulajdonos kedves leányát.

— **Népünnepély.** Az ujbpesti »Gyermekbarát egyesület«, melynek teli mulatságai és hangversenyei a legjobb hírek örövendek f. é. augusztus hó 20-án nyári mulatságot illetőleg népünnepélyt rendez a nepszigeten. A látványosságok programját lapunk jövő számában fogjuk meg csak közölhetni, annyit azonban már is elárulhatunk, hogy az rendezők gazdag, változatos és agyonkacagató leendő. A belépti jegyek ára csak 20 kr. s vajjon ki ne áldozna ennél egy kedélyes mulatságot, amelynek jövedelméből 200 szegény gyermek ruháztatik fel vallásfelekezetre való tekintet nélkül.

— **Mikor a hegy egeret szül.** Falu hozzászában beszélnek, hogy a község ház építésnél a legelőcsőbb ajánlatot a legdrágább szerződésse fejlesztik, mert a község ház építő-bizottság Schreiber Gyula ajánlatára a cements alapozást rendelte meg. E hírrel szemben alapos információk után kijelenthetjük, hogy itt a hegy csakugyan egeret szült. Az építő-bizottság az alapozás munkálatainál, a talaj egy telemes részének szilárdaságát fogva megtakarított 6000 frtot s nehogy a falazat azon részén, ahol a lazább talaj, tehát melyekben rakott alapozás a szilárdabb talajjal tehát magasabban rakott alapozással érintkezik, idővel esetleg repedés mutatkozzék, az építő-bizottság — az építészek és mernők véleményének meghallgatása után — elhatározta, hogy cement-habarcot fog alkalmazni, ami 600 frtba kerül és így a 6000 frt megtakarított összegből

meg mindig 5400 frt a tiszta haszon. A gonosz nyelvek meg azt is beszélnek, hogy Illek Vincze építő-bizottsági tag a cement-habarc alkalmazását illetőleg a 600 frt kiadását ha kell a belügyminiszterig fogja megfellebbezni. A hírek ez a része ugylátszik, az újonnan épült plebánia azon két kéményének valamelyikéből füstölgött ki, amely két kéményt elfelejtettek felepíteni, mert Illek Vincze bizottsági tag ép oly kevéssé szándékozik megfellebbezni a 600 frt kiadást mint ahogy nem felebbezi meg a 6000 frtos megtakarítást. Nagyon rossz barátjai azok főt. Illek Vinczenek akik mindig az ő nevével takaróznak.

— **Zártkörű tánczenestély.** Az örökké vig s a legjobb és a legfáradhatatlanabb tánczosokból álló »Társas kör« zártkörű tánczenestélye f. é. augusztus hó 5-én a legsikerültebb nyári táncmulatságok egyike lesz. A »Köz-művelődési kör« és a »Társas kör« díszes helyisége találkozája lesz mindazon hölgyeknek, kik a »szep« és a »sikkese« jelzőkre igényt tartanak. Az estély 8 órakor kezdődik. A személyjegy ára 1 frt, családjegy ára 2 frt.

— **Uj telep.** Ehrenwald László, e derek és törekvő fiatal polgártársunk, a ki eddig az Ehrenwald Simon és fiai czegnek a beltagja volt, a czegből kilépett s épületfa-telepet s építési vállalkozási irodáját önállóan rendezte be. Az új telep az Arpad-ut 100-ik szám alatt levő s a király-utczába benyuló Lindt-fele telket foglalja el.

— **Hangverseny és táncvigalom.** Az »Ujbpesti Önkéntes Tűzvédező« f. é. augusztus hó 5-én a rákospalotai parkvendéglőben hangversenyyel egybekötött zártkörű táncvigalmat rendez. Műsor az estélyen. Személyjegy ára 50 kr. A hangverseny kezdete 8 órakor. Kedvezőtlen idő esetén a mulatság az emeleti díszteremben tartatik meg. A mindnyájunknak érdekében alakuló új együletet a közönség figyelmébe ajánljuk s számára a legszelebbebb körű támogatást kerjük.

— **Csatornaátalakítás.** A Mauthner-féle bőrgyár háziacornáját, a víznyomó-csövek áthelyezése következtében átalakítják. Az átalakítás engedélyeztetven, már legközelebb végrehajtatik.

— **Piacunk látogatottsága.** A múlt vasárnap a Templomterti piacunk 334 parasztkocsit volt a legnagyobb rendben s kényelmesen elhelyezve. Hely azonban ott, dacára a rendkívüli látogatottságnak, még 120 kocsit számára állott üresen.

— **Rablótámadás Ujpesten.** F. hó 24-én éjjel négy embert támadta meg a Széna-teren Szitás Gyula gépkocsit s agyba-főbe verve, elrabolták kanczát s az óráját. A zajra Pinter Károly detektív sietett a támadás zínhelyére s két rablót, nevezetesen Kovács Ferenczét és Balogh János vasmunkásokat sikerült is elfognia. Az egyiknél megtalálták a Karolyi-kőházba szállított Szitásnak a kanczát és az óráját.

— **Névmagyarosítás.** Goldstein Ignác és Lajos, ujbpesti lakó-ok, a belügyminiszter engedélyével »Görög«-re magyarosították a nevüket.

— **Felülfizetések.** Az »Ujbpesti ágost. hitv. evangélikus egyház« javára f. évi július hó 1-én rendezett nyári táncvigalom alkalmából a következők voltak kegyesek részint felülfizetéssel, részint adománnyal a vizalom sikeréhez hozzájárulni: Egyedi Lajos és N. N. 10-10 frt, Friedmann Armin, gróf Karolyi Sándor, dr. Podmaniczky Géza, Hazai Asphalt r.-t. 5-5 frt, Török Mihály, Pamut fonó- és szövőgyár, Mauthner Mihály, Wolfner Nándor 450-450 frt, Berg Keresztély, Bohácsi József, Kárpáti János 4-4 frt, Klein Ignác 350 frt, Petőcz Endre, Kohn és Fried, Magyar kerámiai gyár r.-t., Székely Károly, Kovács Kálmán, Mauritz Gábor, Lindt János, Királymezey Béla, Grams György, Zsoldos János 2-2 frt, Gal Péterné, Alm Ede, Dr. Kis Sándor, Csépcsányi Béla, Leiner Testvérek, Adamis Lajos 150-150 frt, May Ottó, Tárnok Márton, Pohl Gusztáv, Stubenfoll József, ifj. Erker András, Hessler Antal, Salamon Rezső, Schmed János, Schreiber Gyuláné, Bognár István, Neumann Ede, Sommenfeld L. és fiai, Weiss M. Valter, Fröhly Lénárd, Gallauer Lujza, Fuchs Antal, özv. Heil Józsefne, Köszeghy Árpád, Fornheim Izidor, Hochbaum Jakab, Tindula Mihály, Weiss Armin és fiai, Rappaport Mór, Máté Ambrus, Friedmann Ede, Waldapfel Fülöp, Fornheim Zsigmond,

Dr. Fuchs Ignác, Dr. Sugar Bódog, Legányi Lajos 1-1 frt, Perich Károly, Seiler Frigyes, Lázár Károly, Tiefenbach Lajos, Hänich Ottó, Dr. Székely Dezső, Elsner Konrad, Schick Ignác, Dr. Seligmann Jenő, Handel Tódor, Fried Vilma, Bella Daniel, Bühler Gusztáv, Benkő István, Baumgarten Etelka, Dr. Führer Simon, Diamant Ignác, Gombos Adolf, Dória Károly, Pintér Károly, Tóth Ferencz, Dezső Lajos, Steiner Mor, N. N. 50-50 kr., Ecker Izabella 10 kr. összesen 144 frt 60 kr. Fogadják a nemesszivü adakozók egyházunk melységes hálaát és köszönetét, Benkovics Imre felügyelő, Geduly Lajos lelkész. (A felülfizetések folytatólagos kimutatása, ugy szintén a végelszámolás legközelebb fog közölteni. Az einökség.)

— **Petőfi emléke.** Országszerte megindult a hazafias mozgalom, hogy hősi halállal halt nagy lírikusunk emlékét most 50 év múltán azzal a kegyelettel, olyan imponáló ünneppel üljük meg, a melyet csak megerdemel szabadságharcunk Tyrtaeusa, ki Romuluskent föl-isten módjára hirtelen eltűnt szemünk elől, hogy annál esodásabb legyen az alakja, legendává nőjön ki a sorsa s bár halála bizonyos, mindvégiglen várjuk, folyton emlegessük, egyre szeressük, látni-haladni óhajtsuk. A mint dalait mindannyian enekeljük, költeményeit áhitattal, tüzzel olvassák mindenek, nincs csak egy is közöttünk, ki nevét ne ismerné, — ép ugy senki sem akadhat, ki Petőfi ünnepén ne venne részt és ne ragaszkodnék mindahhoz, mi most, az ünneplő hangulat közben, Petőfire emlékezteti, a mi Petőfi dicsőségét hirdeti. Ünneplni fog július 30-ikán az egész nemzet és ünnep lesz mindama helyeken, melyek Petőfivel valami vonatkozásban vannak. Ilyen ünnep készül a fővárosban Petőfinek ama nagy művészi emléke előtt is, melyen, mint a szabadságharc eszméjének legideálisabb megtestesítője, Petőfi áll az első helyen; körülötte a győzelemre rohanó honvédsereg, melynek diadalmamora Petőfi arezáun verődik vissza. Petőfi emléke e kép: a nagy-szebeni csatakörkép (»Petőfi Bem táborában«). A művészek esettel hirdetik rajta Petőfi dicsőségét, a kép előtt pedig Petőfi irókortársai emelnek szót Jókai Mór, Szász Károly, Gyulai Pál, Vadnay Károly stb. hogy elmondják emlékezőseiket Petőfiről. A körképtársaság ugyanis emlékeztetése akarva tenni e felszázados fordulót, a legelőcsőbb Edison-féle fonográfon megszólaltatja Petőfinek még élő minden irókortársát, kik őt személyesen ismerték s a kik e czéltől írott Petőfi emlékezőseiket bemondták a fonográfba. Kettős czélt ért el ezzel. Élő emlékeket gyűjtött Petőfiről s megörökítette azok hangját is, kik maguk is a nagy időknek nagy tanúi, irodalmunk legjelesebbjei. Ez előszó-gyűjtemény aztán a Petőfi-ház ereklyei közé kerül, hogy késő unokáink is hallhassák e nagyjainknak szavát, a mint Petőfit magasztalják. E gyűjtemény már most is a közönség rendelkezésére áll s a körkép látogatói mindennap díjtalanul hallhatják az említett szavát. S hogy a külső keret is megfelelően a nagy időkre való visszaemlékezősekknek, a gróf Kreith Béla nagyértékű 48-as ereklyemuzeumának színeit-javát a körkép épületében helyezte el s ezeket a körkép látogatói szintén díjtalanul tekinthetik meg. Hogy pedig mindenki, a köznép is áldozhasson e helyütt Petőfi s a nagy idők emlékének, a körképtársaság 50 krról 30 krra szállította le a belépődíjat s ennek is egy részét a Petőfi-ház javára ajánlotta föl. Végeztül Petőfi és Bem képmását fellüftető emlékermekeket veretett a körképtársaság, melyek árának egy része szintén a Petőfi-ház javára esik, hogy a közönség ez indirekt adományozásával is minél előbb fölépithesse az áldozatkész magyar nép azt a Hazát, melybe azért fogunk záródokolni, hogy ott Petőfi ereklyéinek láttán lelkesedést, haza- és szabadságszeretetet tanuljunk Petőfittől.

SPORT.

Az »Ujbpesti Kerékpáros Egyesület« háziversenye.

1899 július hó 23-án.

Az »Ujbpesti kerékpáros egyesület« eltrevalóságát ma már tagadnunk nem lehet. Eddig vajmi keveset hallottunk róla, legfeljebb a mikor egy-egy jótékonyczélu nyári mulatságon közreműködtek vegyesen több különböző

egyesületbeli kerekpárossal, vagy a mikor vasárnapi kirándulásaikról visszatérve, kalandjaikat mesélték el a kerekpározás iránt lelkesülőknek.

Vasárnap a nyilvánosság elé léptek és igazolták azt, hogy ezen kellemes sportnak Ujpesten is van — mint külön egyesületnek — létjogosultsága. A verseny d. u. 4 órakor vette kezdetét, habár egész bátran tehetnék volna 6 órára, mert egyfelől megkíméltek volna a startolókat a rekkenő hőség előidezte torturától, másfelől a nagyszámban megjelent közönség is kellemesebben szórakozott volna akkor, amikor a nap sugarai gyengülni kezdtek. A versenyintézőség a következőkből állt: Versenybíró és versenyorvos: Dr. Hédervári Ernő, célbíró: Benkovits Imre egyesületi elnök, indítók: Woditska Jenő egyesületi kapitány és Feldmann József, végül az egész verseny-ut mellett ellenőrök. Versenyszínhely: Ujpest, megyeri-csárda 11. sz. kilométer kő — Dunakesz 21. sz. kilométer kő és vissza. A távolság oda-vissza 20 kilométer. Indulási jogosultság: egyesületi tagság. Indulási feltétel: A nevezők, az egyesületi kapitány által eddigi kipróbáltatásuk alapján képességükhöz képest 3 csoportba osztottak. Az I. csoportba a java, a II. csoportban a kevésbé jók, míg a III. csoportba a gyengébbek osztottak be. A győzelem elbírálása: az idő, mely alatt a startoló a pályát befutotta. Indulás: d. u. pont 4 óra az első startolóra nézve: aztán 3 percenkint újabb indítás. Díjak az I. és II. csoportban: az elsőnek nagy ezüst, a másodiknak: kis ezüst, a harmadiknak bronzérem. A III. csoportban kis ezüstérem.

I. csoport.

1. Fürst Oszkár 45 perc 10 m. p.
2. Fodor József 45 » 20 »
3. Schiffer Imre 46 » 9 »

Futottak még: Eichel Vilmos 47 p. Gyémánt Lajos 47 p. 54 m. p. és Salgó József 48 p. 27 m. p.

II. csoport.

1. Reichert Miklós 45 perc
2. Pótz Béla 47 » 50 m. p.
3. Steiner Mór 50 » 38 »

Több nem futott.

III. csoport.

1. Benkovits Kálmán.
2. Roth Kálmán kereké nyolczast kapott.
3. Schnitzer Károly pedig csakhamar ki-dőlt, ezért feladták a versenyt.

Az I. csoportban Fodor József, a II. csoportban Steiner Mór elbukott; utóbbinak nem esett baja, előbbi azonban a térden jelentékeny zúzódást szenvedett, amit dr. Hédervári Ernő a helyszínen orvosolt is.

A futók általában jó conditióban érkeztek be, különösen Pótz Béla, akinek a távolság ugyálszik rövid volt.

A verseny eredményéből látjuk, hogy a legjobb recordot Reichert Miklós érte el, aki a 20 kilométeres utat 45 perc alatt futotta be. Igaz, hogy ez a record még túl magas, mert van már 20 kilométerre 32 perces record is, persze nem az ujpesti egyesület kebeléből. Mindazonáltal, az egyesület majdan megírandó krónikája számára, constálthatjuk, hogy az »Ujpesti kerekpáros egyesület« első házi versenyének győztese Reichert Miklós.

A versenyek után a nagyszámban jelen-volt közönség a megyeri csárda elé telepedett le, ahol cigányzene mellett folyt a sör, fog-nyott a tej, vaj és szalámi.

Nem hallgathatom el Benkovits Imrének az egyesület elnökének és Wodicska Jenő egyesületi kapitányának a verseny rendezése körül kifejtett buzgalmát. *Krix-Krax.*

CSARNOK.

Mikép lettem gézenguzzá.

irta: *Nassályi Sándor.*

(Folytatása és vége.)

Bármennyire is éreztem azonban a bor erejét, annyit még tudtam idejében észre venni, hogy 1 óra már elmúlt, én pedig akkorára otthon akartam volna lenni, úgy amint azt feleségemnek megígertem volt.

Bucsu nélkül távozom el, s szinte lihegve siettem haza. Türelmetlenül vártam a ház-mestert s aztán szaladtam fel a lépcsőkö-n. Csengelesemre a cseled kinyitotta az ajtót miután megtudta, hogy »én« vagyok. Mint rendszeren az ebédlőn keresztül a hálószoba felé ingadoztam, mikor azonban benyitni akartam, abban a percben bezárták belülről. »Most kell haza jönni te gézenguz?« kiáltott ki az asszony, »1 óra van? hisz már 3,2 is elmúlt. Most mulass az ebédlőben, ahogy tudsz.«

Nevetséges dolog. Kinek van kedve ilyen murizás után 2 órakor éjfélután a saját ebédlőjében egymagában mulatozni. Én azonban azt gondoltam, hátha igaza van az asszony-nak s nekem most mulatnom kell, elkezdtem hát füttyölni, hogy: Maros vize tolyik csendes-sen... Az asszony azonban kikiabált: Hagass te csavargó! No tessék. Az előbb megparan-csolta, hogy mulassak. Hej, csak nem lehet kiismerni az asszonyokat. Lefeküdtem a ka-napera, aludni akartam. De nem sikerült. Ehelyett azonban alaposan dideregtem. Aztán nem ment ki a fejemből, mért vagyok én gé-zenguz? A feleségem azelőtt soha sem mondta nekem. Most meg csavargónak is ne-vezett. Mintha csak kicséréltek volna a felesé-gemet. Mert ő eddig pernahajderségen tul nem ment.

Folyton azon gondolkoztam, gézenguz vagyok-e, vagy sem. S ha gézenguz vagyok,

vajjon csavargó is? Vagy pedig csavargó és gézenguz nem. Mig meg tudtam állapítani, hogy sem az egyik, sem a másik nem vagyok s magamat mindkét vád alól felmentém, már hajnalodott. Nagyot nyújtózkodva felkeltem, kicsi hiba volt, hogy amulatomban vissza nem estem a kanapera. Azt vettem ugyanis észre, hogy nem vagyok a saját lakásomban. Hogy kerültem ide, arról fogalmam sem volt. De hogy kinek a lakásán vagyok, azt hamar megtudtam. Mert ősmertem a szobát. Kolle-gám ebédlője ez. S az asszony, ki engem gézenguznak nevezett kollegámnak felesége, pompás asszony, a kedves, a bájos, a szeretetre-méltó.

Bocsás meg drága kis feleségem fohász-kodtam, hogy csak egy pillanatig is azzal tud-talak gyanusítani, hogy te engem gézenguznak nevezni merészkezel.

Hanem most menekülni. Az pedig könny-nyen ment. Lassan kiosontam az előszobába, s teljes szabaduláson ezután a kulcsnak egy megforgatásába került. Amint kilépek, szent Isten kit látok magam előtt, a kollegámat, aki végtelen feldult arccal meghökkenve bámult reám. Végem van — gondoltam magamban, ez az ember most engem felesége szeretőjének tart, párbajra hi és megöl. De ez még semmi. Mit fog szólni a feleségem? Ó sem fog ártat-lannak tartani és feltékenységből szinte megöl. S en könnytelen lesznek hallgatni. Hát mivel is bizonyítsam ártatlanságomat?

No ugy látszik, alaposan eláztam — szolt kollegám, — mert azt hittem, hogy már a 3. emeleten vagyok, pedig ugy látom, csak a másodikon.

Nagyot lelekeztem. Ha ő fel tudja tenni azt, hogy tévedett elfogja hinni, hogy én te-vedtem.

Nem barátom, szoltam s karonfogva a lépcsőházba vonszoltam, ahol mindent meg-magyaráztam neki.

»Hála Istennek — szolt kollegám, — hogy így történt, feleségem most azt hiszi, hogy itthon voltam, ami igen kellemes énám nézve. Tudod jó asszony, kedves asszony, de néha kissé csipős. Most elmegeyek a gőzfürdőbe és kialuszom magamat. Köszönet fejében na-gyon megrázta a kezemet, sok hálával nézett reám s eltávozott.

De én, mit szóljak majd én a feleségem-nek? Eh, elmondok mindent! Becsületes ferj így tesz. A szobalányunk fogadott azzal a ki-jelentéssel, hogy nagyságos ur kérem, a nagy-ságos asszony az éjjel hirtelen elutazott.

Miért? rivalgtam megijedve...

De ne tessék megijedni, — folytatá — távirat jött, hogy a nagyságos asszony édes-anya beteg, hát mindjárt oda utazott.

Ez aztán a szerencse, — mosolyogtam őrvendezve.

Értesítés.

Van szerencsém a nagyérdemű hölgyközönségnek b. tudomására hozni, hogy **Ujpesten, Árpád-ut 8. szám alatt (Diamanstein-féle ház) egy, a mai kor igényeinek teljesen megfelelő egészen ujonnan berendezett**

női kalaptermet

nyitottam.

Számos éven át a főváros legelőkelőbb üzleteiben szerzett tapasztalataimnál fogva azon kellemes helyzetben vagyok, hogy a nagyérdemű hölgyközönség leg-magasabb igényeit is minden tekintetben kielegíthetem.

A legizlésebb kivitelű kalapokat pontos kiszolgálás mellett a legjutá-nyosabb árban bocsátom t. vevőim rendelkezésére.

A nagyérdemű hölgyközönség becses pártfogását és támogatását kérve maradok mély tisztelettel

Schwartz Teréz.

Átalakítások elfogadtatnak.

Szénatéri piacon

713 □ 5l kifizetett 3 háztelek, 35 5l piacztéri utczafronttal es 23 5l diófa-utcza sarok oldallal, **négyszögöle 19 frt, az épületek becsértékben számittatván,** piacztéri boltok-nak, mészáros- és hentes-üzleteknek és kisebb áruhelyiségeknek felosztott, **rész-letekbeni lefizetésre eladó.**

Utca és udvar esatornázott, kitűnő kutvizzel, befásított udvarokkal.

Az épületek egy része es áruhelyisé-gek azonnal átvehetők.

Bővebbet szivessegből

Csikós András vendéglős

Ujpest,

nyár- és diófa-utcza sarok.